

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Beneficia Ecclesiastica semper sunt dignioribus & magis sufficientibus
conseruanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

44 Multiplic. Benef.

clericorum bene mentorum in illis partibus vbi sunt
hæc beneficia: qui deberent ex his beneficiis & hono-
rari & paſci. Tertiò, scandalum bonorum virorum
qui vident huiusmodi exorbitantes distributiones cō-
ſeruari ab his qui in formam gregis Christiani dati
sunt. inde enim ali similia audent: & sic in præcep-
tuit ecclesia Chististi. Et propterea qui hæc paruſen-
dit, quia ſic communiter à tot fit, & quia forte papa
dissipando diſpensauit, non eſſet absoluendus: vt abſ-
que alia probatione clarè patet. Qui verò hæc æſti-
mat, prouideat opere & veritate, vt hæc mala non
ſint: alioquin tepidus eſt & euomendus.

*Beneficia Ecclesiastica ſemper ſunt
dignioribus & magis ſufficien-
tibus conferenda:*

Beneficium deum Ecclesiasticum, nō ſolum ido-
neo & digno, ſed etiam ita, vt dignior non poſt-
ponatur, conſerri debet ſecundum Deum & cōſcen-
tiam, quamvis ſecundiura ſufficiat eligere dignum.
Et ratio eſt, quia vitium acceptionis eſt personarum
poſtponere dignorem nunc hic, & ſecundum cāte-
ras circumſtantias. Et hoc intellige, quando collator
liberè habet in ſua potestate prouifionem, nam vbi
ſola coniſmatio electri aut præſentati à patrono ſpe-
ctat ad eum, ſufficit quod detur digno: quoniā ex
hoc ipſo quod electus aut præſentatus eſt, tanquam
dignior habetur. Et ſimiliter quum renuntiatur be-
neſicium in fauorem alicuius, ſi ſufficit collatori quod
ille ſit dignus: quoniā æquitas præfert aliis illum tuua
pro ſic vacante beneficio. In cuius ſignū nullus con-
queritur, quando per viam renuntiationis digno con-
ſertur beneficium, quantumcunque digniori confe-
rendum fuifet, ſi alia via vacasset. Et hæc omnia in-
tellige de beneficio formaliter; hoc eſt, quatenus eſt
beneficium

beneficium honoris & prouentus bonorum temporaliū, nam sic ad regulas distributionis cōmuniū bonorum reducitur. Dico autem hoc, quia si ad principale secūdum veritatem in beneficio inuētum (hoc est officium pascendi, ministrandi diuina, persoluendi, &c. spectetur) non esset distributio bonorum, sed malorum, hoc est onerum. Et sufficeret eligere dignum: quoniam cessat ibi ratio acceptio personarum, qua in bonis dignior postponitur.

Conferre autem pueris Ecclesiastica beneficia, existentibus aliis adultis idoneis, non solum inexpensabile, sed intolerabile videtur: tum quia pueri sunt solum idonei in spe, adulti autem in re, tum quia officium diuinum deuotè & studiosè persoluere nequeunt: quum nec humana officia valeant exercere, nisi ut pueri: & tamen beneficiatorum nullus excusat ab officio diuino. Nec est verum, quod secundum iura canonica concedantur beneficia pueris, immo expresse hoc reprehendit. extrā de præben. capi. super inordinata. Et si aliqui sunt ordinatae aliquæ præbendas pro pueris, vide illorum statuta: & vt puto inuenies, quod non sunt beneficia ecclesiastica, sed quædam prouisiones ad sustentandos & alendos pueros in seruitio Ecclesiastico. Vnde non tenentur tales ad officium diuinū: sed ad id, ad quod sunt quasi conducti.

Bestialitas in moribus cognoscitur. besti-

alis enim homo non percipit

que Dei sunt.

Bestialitas in mortalibus, est genus vitii plusquam humani. Et multis materiis communis est, in quibus efficitur homo sicut bestia, vel in cōuersando, vel in comedendo, vel in coitu, vel in persequendo seu occidendo. Et constat propterea semper esse peccatum. Si tamen mentis compos sit. Et communiter est

mores